

HAGERI KIRIK

Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku Hageri koguduse infoleht

Detsember
2006, nr 6

JOOSEPI OSA

“ja nad leidsid Maarja ja Joosepi ja lapsukesed...”
Lk 2,16

Jõuluevangeeliumi tähelepanu on pööratud väikesele Jeesus-lapsele ja Maarjale, tema emale. See, et evangeelium tunnistab sealjuures, et Jeesuse sündimiseks ei olnud majas kohta, on juba kõrvalteema.

Samasugune kõrvalosa on täita ka Joosepil. Mõlemad nimetatud teemad annavad aga tervikule suurema tähenduse ja erilise mõõtme.

Nikaia usutunnistus, mis on vana kiriku üks tähtsamaid dokumente, ütleb: Me usume “Jeesusesse Kristusesse, Jumala ainusündinud Pojasse, kes on Isast sündinud enne kõiki aegu, Jumal Jumalast, valgus valgusest, tõeline Jumal tõelisest Jumalast, sündinud, mitte loodud; kes on meie, inimeste pärast ning meie õndsuseks alla tulnud taevast ning lihaks saanud Püha Vaimu läbi neitsi Maarjast...”

Jõululapse Jeesuse näol on siis tegemist tõelise Jumalaga. Tema ema, Maarja, on ka aja jooksul leidnud kiriku tunnustuse ja lugupidamise. Ta on Jumala sünnitaja (kreeka k. theotokos). Katoliku kiriku õpetus neitsi Maarja õndsusloolisest kohast e. marioloogia tõstab Maarja tavalise lihtsureliku inimese tasandilt kättesaamatusse kõrgusesse. Jõululoos, perekonnapildil,

on aga ka kolmas tegelane. Joosep. Tema jääb seekord täiesti selgelt kahe esimese varju. See on iseenest väga kõnekas fakt, sest Uue Testamendi aeg ja lood kannavad endas tugevalt patriarhaalset maailmapilti.

Miks Joosep jääb varju? Kas ta jääb varju? Kes on Joosep?

Temast me ei tea kuigi palju. Ta oli Maarjaga kihlatud. Vanal idamaal see tõsiasi oli palju kaalukama tähendusega, kui tänaste noorte hulgas ühe või teise tüdruku või poisiga käimine. Nad olid peaaegu abielus. Joosep oli Maarjast tõenäoliselt pisut vanem. Oma ameti poolest oli ta tehnik (kreeka k. tektoon), mis meie mõisteis sobiks kokku nii ehitusmehe kui puusepa ametiga. See, et Joosepil on antud loos kõrvalroll, viitab asjaolule, et nii Maarja kui ka Joosepi jaoks on esil toimuvaga seoses palju

küsimusi. Kokku põrkuvad traditsioonid, noorte inimeste ettekujutused ja unelmad eelseisvast elust ning sellest kõigest liiga erinev reaalne olukord. Joosep ei hülga aga antud olukorras Maarjat ja sündinud lapsukest. Just see teadmine annab võimaluse vaadata Joosepile, kui isikule, kes tõuseb omaaegsest taustast esile. Joosep on meie jaoks enne kõike inimene.

Matteuse evangeelium (Mt 1,20) heidab Joosepile veel ühe valguskiire: “Aga kui ta seda mõtles, vaata, siis ilmus talle unenäos Issanda ingel, kes ütles: “Joosep Taaveti Poeg, ära karda oma naist Maarjat enese juurde võtta...””

Joosepile on antud kaalutleva, mõtlema mehe osa. See, et Joosep ei tormanud uisapäisa, andis talle võimaluse saada osa ilmutusest.

Püha perekonna pildile on koondatud väga tugevad

värvid. Seal on kõrvuti, või üksteise sees, õnn ja õnnetus, taevalik juubeldus ja inimlik alandlikkus. Pildil on Jeesus Kristus, kes on Jumal Jumalast, tõeline Jumal tõelisest Jumalast, sündinud, mitte loodud. Seal on neitsi Maarja, kes on jäagitu jumalakuulekuse, puhtuse ja alandlikkuse kehastus. Aga seal on ka Joosep, tõeline inimene, tööd tegev mees, kahtlustega, armastusega, hooliv ja järelemõtlev.

Rõõm Jõululapsest ei saa tekkida iseenest tühjale kohale. Kui majas ei ole kohta, siis see maja jääb jõulurõõmust puutumata.

Jõulurõõm ei ole inimlikku algupära. Jumal on selle taevaliku ilmutuse andja. Jõulurõõm saab vähestele inimestele osaks piiritu kuulekuse kaudu, nii nagu see sai osaks Maarjale. Enamus inimestest peab leppima selle osaga mis oli Joosepil, olla hooliv ja armastav. Seda ei olegi nii vähe.

Joosepile, mõtlema inimesena, just selle osa olemasolu andis võimaluse saada osa enamast.

Joosepi osa on ilusaks ja praktiliseks eeskujuks meelele ka tänase jõulumelu keskel. Oma peret ja lähedasi hoides annavad jõulud koha ka vaikselt järelemõtlemiseks ja imetluseks.

Jõulurõõmu soovides,
Jüri Vallsalu
Hageri koguduse õpetaja

KOGUDUSE MAJAPIDAMISEST 2006

Hea Hageri Kirikulehe lugeja!

Aasta 2006 on veerenud nii kaugele, et käes on jälle jõulukiire, mis igal aastal kordub. Selle suure kiiruse keskel tahaks hetkeks heita ka pilgu meie koguduse elu mööduvasse aastasse.

Alustuseks võib ütelda, et suuri ja erakordseid sündmusi sellel aastal meie koguduses ei olnud. Kindlasti on olnud aga nende inimeste elus erakordne sündmus, kes on toonud oma lapsed ristimisele, kes on läbinud leeri-kursuse ja saanud leeriõn-

nistuse või astunud altari ette, et oma abielu Jumala palge ees sõlmida. Aga ka nendele, kes oma lähedasi on kirikust viimsele teele pidanud saatma.

Kõrvalseisjana võib mõni arvata, et see on ju tavaline kirikuelu, mis siin erilist. Ega ei olegi, aga et see kõik

toimub, selle eest saame olla väga tänulikud Jumalale, et Ta pole meid maha jätnud. Meie kogudus on elus.

Siia juurde võiks lisada mõned sündmused veel. Koguduse eakad inimesed tegid oma juba traditsiooniks saanud

Algus lk. 1

ekskursiooni ka käesoleval aastal. Seekord oli see aga kahepäevane - külastati Saaremaad ja sealseid kogudusi.

Nilsia sõpruskogudus Soomes tähistas oma kiriku 100 aastapäeva ja sel puhul olid meie koguduse kammerkoor, keelpilliansambel ja ansambel Septem neid muusikaga tervitamas ning õpetaja Jüri Vallsalu pidas jutluse. Kuna reisibussis oli rohkem ruumi, siis said mõned teisedki sellest reisist osa. Teekonnal külastasime ka meie teist sõpruskogudust Liperi-Viinijärvel. Mõõduv aasta jääb kindlasti meelde ka selle poolest, et sai lõpule meie kirikuliste sooja probleemi lahendamine. See oli tõesti pikk protsess. 1986. aastal suure kirikuremondi käigus ehitatud küttesüsteem oli meid 20 aastat ustavalt teeninud, aga aeg teeb siiski oma töö. Juhatus kaalus juba mitu aastat erinevaid lahendusi. Ühes olime veendunud, et süsteem – kanalid põrandate all, kust õhk pinkide alla välja tuleb – on

hea süsteem ja selle võiks säilitada. Küsimus oli selles, et millega seda õhku kütta. Võimalusi oli kolm, kas gaas, õli või elekter. Neljas variant oleks tahke kütus (näiteks puit), aga see langes suure töömahukuse tõttu kohe ära, kuigi oleks olnud kõige odavam. Õli ja gaasi kasutamise puhul oleks pidanud välja ehitama mahu- tid ja korstna, mis oleks kindlasti meie kiriku ümbrust risustanud ning poleks ka kokkuvõttes odavam tulnud. Elektriküttega jätkamise vastu rääkis kõrge peakaitse- me maks, mida olime senini pidanud aastaringselt maksma kuigi suveperioodil me elektrit ei kasutanud. Kõiki neid asjaolusid arvestades ja ka Eesti Energiaga läbirääkimisi pidades leidsime, et kõige sobivam on elektriküte, kuid teistsuguse müügipaketiga. Et seda müügipaketti saada, seati meile tingimuseks viia liitumispunkt kirikust alajaama. See aga tõi kaasa uue maakaabli ja uue ühenduse välja ehitamise. Töö käis seega kahes suunas, ühelt poolt uue elektriliini rajamine ja teiselt poolt uute kütteseadmete ehitamine.

Mis siis on muutunud selle rekonstrueerimise tagajärjel? Kõigepealt see, et me ei pea suveperioodil maksma peakaitse maksu. Oleme naljatledes öelnud, et me tahame oma raha eest kütta kirikut, mitte mingit teist asutust – uus pakett võimaldab meil paindlikumalt kasutada elektrienergiat. Teiseks, kuna peakaabel tuleb nüüd uuest alajaamast, on elektripingi kvaliteet oluliselt parem kui endise ühenduse puhul, kus pingi oli nõutust madalam. Kolmandaks see, et uusi kütteseadmeid on võimalik erinevate režiimidega tööle panna. On võimalik suurendada või vähendada soojushulka ja muuta ventilaatori liikumise kiirust, millega teenistuse ajaks viiakse müratase miinimumini. Eelpool ma nimetasin sooja probleemi lahendamist, seoses sellega sai mineraalvillaga soojustatud ka kiriku lagi ning kiriku pingid kaetud pehmete katetega. Kogu teema lõpetuseks ütlen suur aitäh kõigile, kes selle probleemi lahendamiseks oma osa on andnud. Tänu kõigile koguduseliikmetele ja külalistele, kes on rahaga

seda üritust toetanud. Tänan sõpruskogudusi Soomes ja kihelkonna territooriumil olevaid Kohila ja Kernu omavalitsusi, kellede panus on olnud märkimisväärne ja ilma kellela oleks jäänud kindlasti head mõtet teostamata. Tänan firmasid OÜ Variavent ja OÜ Triger-E, kes on korrekselt oma tööd teinud ja ka tähtaegadest kinni pidanud. Tänan kõiki, kes oma tööpanusega on kaabli kraavi panemisel kaasa aidanud, aga ka vanasid seadmeid demon- teerinud. Lõpuks tänan kõiki juhatuseliikmeid, kes ühiselt tööd organiseerisid. Eraldi tänan Rändmeisteri firmat, kes sellel aastal jälle mitu kiriku akent on ära restaureerinud, mille kaudu ilus värviline päikesevalgus sooja kirikusse saab paista. 2006.a. loosungis ütleb Issand: „Ma ei lahku sinust ega jäta sind maha.“ Oleme seda mõõduval aastal kogenud ja soovin, et see töotus oleks ka uuel aastal meie kõigi üle.

Agu Kaljuste
Koguduse juhatuse esimees

SÕPRADEL KÜLAS

8.-10. septembrini oli Hageri koguduse rahval võimalus oma Soome sõpradel külas käia. Soomes on meil mitu sõpruskogudust, seekord oli aga eriti põhjust külastada Nilsia kogudust, kes sel aastal tähistab mitmete ürituste ja ettevõtmistega oma koguduse 190. aastapäeva ja kiriku 100. aastapäeva. Nendele ümmargustele tähtpäevadele mõeldes saatsid nad juba kevadel meile küllakutse. Külla ei minda lihtsalt vaatama või ennast näitama, heaks tavaks on ka midagi kaasa viia. Mis viks olla veel ilusam ja südantsoojendavam kui muusikaline tervitus sõpradelt? Selle mõttega otsustasimegi sõiduette- paneku teha eelkõige Lambertus-koorile ja tütarlaste ansamblile Septem. Suur buss mahutab palju rahvast, nii jätkus ruumi ka

paljudele koguduseliik- metele. Ligi viiekümnele inimesele oli see kindlasti meeldejääv ja ilus reis. 1997.aastast alates on Saku

vald ja Liperi vald Soomes sõprussuhetes, nii ka meie koguduse Saku abikirik sealse Liperi kogudusega. Kuna Liperi jääb Soomemaal

umbes samasse kanti (kahe tunni tee kaugusele Nilsia- st), siis oli võimalik ühe sõiduga lausa kahes kohas sõpru külastada. Tallinnast

Kammerkoor Lambertus Nilsia kirikus

Algus lk.2

lahkusime reede varahommikul ning peale laevasõitu ja umbes kuuettunnist bussisõitu jõudsimegi õhtuks Liperisse, mis asub Joensuu lähedal. Liperi kogudus kasutab kahte kirikut – peakirikuks on Liperis asuv 1858.a. valminud punasest kivist kirik, mis mahutab 1500 inimest; Viinijärvel asub 1953.a. valminud mugav väike kirik (mahutab 300 inimest). Viinijärve kirikus ootaski meid kohalik pastor koos sõbralike pere-naistega, et meil pärast pikka reisi kogudusemajas kohud täis sööta ja siis ühiselt kirikus istuda. Pastor Ilpo Hilke on varem Hageris käinud ja mäletab meie inimesi isegi nimepidi. Lambertus-koor laulis mõned laulud ja vahe-tasime mõtteid koguduse elust ja probleemidest. Veel samal õhtul sõitsime edasi Nilsia poole, mis asub Ida-Soomes Kuopio linnast kirde suunas. Ööbisime veidi linnast eemal ja kauni järve ääres paiknevas koguduse leerikeskuses. Laupäeva hommikul tervitas meid lausvihm ja väga tugev tuul, kogu päeva püsis selline ilm. Vihmast hoolimata olime rõõmsad, kohates juba hom-

mikul paljusid vanu tuttavaid, eesotsas koguduse õpetaja Juhani Pyykköneniga. Nilsia kirik on sisse õnnistatud 1906.a. See on ehitatud sealtsamast linna lähedalt Tahkovuorelt saadud Nilsia kvartsiidist, põhiliselt gooti stiilis, kuid on ka rahvusromantilisi jooni. Kirikus on ruumi 1200 inimesele. Altarimaali on 1907.a. maalunud kunstnik Juho Rissanen. See kujutab Kristuse Kolgata-teed ja omapäraseks teeb maali see, et prototüüpina on kunstnik kasutanud kohalikke Nilsia inimesi. Väljas kiriku peaukse lähedal asub mälestusmärk kohalike talupoegade seast võrsunud kuulsale äratusliikumise juhile Paavo Ruotsalaisele (1777-1852), kes rändas mööda maad ja jutlustas Jumala armust. Mälestusmärgil on peale tema nime ja daatumite keskel kohal salm "Söber, sul puudub üks asi ja koos sellega kõik – Kristuse sisemine tundmine" ja all suurelt vaid üks sõna "Armo" ("Arm"). Päeva meeldejäävamaid sündmusi oli sõit väikese mootorpaadiga Aholansaarele, kus Paavo

Ruotsalainen elu lõpupoole elas ja töötas. Seal asub praegu äratusliikumise keskus, toimuvad kuulutus-tunnid, jumalateenistused, koosolekud. Paadisõit üpris tormise ilmaga oli mõnelegi meist katsumuseks. Paat istus kuni ukseavani sügavalt vees ja õõtsus lainetel päris korralikult. Hea oli pärast jälle kahe jalaga kindlalt maa peal seista, mis siis, et tuul tahtis lausa riided minema viia. Laupäeva õhtu veetsime koos Nilsia koguduse rahvaga kogudusemaja suures saalis. Jüri Vallsalu ja Paul Saar rääkisid meie koguduse tegemistest ja Juhani Pyykkönen Nilsia. Muusikaline osa kuulus tütarlasteansamb-lile Septem, kes sai suure menu osaliseks. Laupäevaõhtu "kohustus-likku" programmi kuulus loomulikult saunaleil koos supplusega järves, enne seda olid nooremad end jalgpalliplatsil korralikult poriseks määrinud. Pühapäeval jumalateenis-tusel Nilsia kirikus jutlustas Hageri koguduse õpetaja Jüri Vallsalu ja laulis meie Lambertuskoor. Pärast jumalateenistust andis koor täispika kontserdi kirikus. Ka sealses

kirikus tegutseb segakoor kohaliku kantori Petri Karak-sela juhtimisel, kes ilmselt on kogu linnakese muusikaelu hingeks. Näiteks kiriku 100. aastapäeva pidustused lõpevad 30. detsembril tema loodud kirikuoooperi "Polvesta polveen" ("Põlvest põlve") esiettekandega Nilsia kirikus, kus on kaastegevad teisedki linna koorid ja orkester. Oleme juba ammu tunda saanud, et soomlased on väga külalislahked ja hoolitsevad, nii ka seekord. Suhted Nilsia koguduse rahvaga ongi erilised sellepärast, et juba alates 1990. aastast, kui meie koguduste sõprussidemed ametlikult sõlmiti, on paljudel meie inimestel olemas "oma" soome perekonnad, kellel on seal varem külas oldud ja keda oleme tohtinud oma koduski vastu võtta. Nii seovad meid tõelised silmast-silma ja südamest-südamesse sidemed, mitte ainult paberil kinnitatud sõprussuhe. Palvetame edaspidigi oma sõprade eest ja tunneme südames, et nemad teevad sedasama.

Mai Mänd

MUUSIKAKOLLEKTIIV SEPTEM

Septem on Hageri koguduse noorim muusikakollektiiv, kristlik noortebänd, kuhu kuulub seitse tüdrukut: Katrin Kaljuste, Kristiina Kaljuste, Merle Lend, Mirjam Lend, Rael Lend, Signe Soomere, Siret Lend.

Miks selline nimi?

Merle: Bändile nime mõtlemine võttis meil küll väga palju aega. Pakuti mitmeid variante, aga ikka oli keegi, kellele miskipärast mingi nimi ei meeldinud. Lõpuks pikkade "ajurünnakute" tulemusel leidsime nime Septem. **Siret:** Septem tähendab ladina keeles "seitset" ja number seitse on ka Piiblis oluline ja tähtis number. **Katrin:** Ja kuna meid on ka seitse, siis oli see hea võimalus kaks asja omavahel

ühendada.

Kristiina: Lisaks meeldis meile ka selle nime kõla, mis tihtilugu võib väga oluliseks osutuda. Nii et sobis meile igas mõttes. Septem oli ka ainus nimevariant, millega kõik tüdrukud ühel nõul olid.

Kust tuli idee ansambli loomiseks?

Mirjam: Esimene mõte tuli minu arvates Kristiinal. **Signe:** Idee oli tekkinud juba ammu, algselt Siretil, kes valgustas ka meid ning see tundus super vinge mõte. **Siret:** Tegelikult idee oli olnud juba päris mitme inimese peas kaua aega. **Katrin:** Idee oli meil kõigil juba ammu sees olemas, ainult igaühel omamoodi. Kes olid paarikesi rääkinud ja siis teised jälle omavahel ja kui saime teada üksteise mõtetest, siis hakkasime

vaatama, kuidas sellega siis vaikselt pihta hakata.

Kristiina: Mujal maailmas on kirikute ja koguduste bändide kultuur väga arenenud ja eks igalt poolt saime inspiratsiooni ka oma bändi loomiseks. Eesti kristlikus muusikas on praeguseks juba õnneks päris mitmeid ja väga huvitavaid bände, keda kuuldes kasvas pidevalt soov ka ise bändi teha. Oleme kõik muusikat õppinud ja klassika kõrvale tekkis vajadus proovida ka teisi stiile. Mäletan, et sõitsime mõnede bändikaaslastega Kohilast rongiga Tallinnasse ja siis arutasime asja konkreetsemalt, et nüüd võtame kätte ja teeme ära! **Signe:** Nii otsustaski enamus meist uued pillid kätte haarta ja usinalt neid õppima hakata.

Millal alustasite?

Mirjam: 27. oktoober 2005 oli meil esimene bändiproov. **Merle:** Siis hakkas see töö vaikselt pihta, kes otsis omale pilliõpetaja, kes pilli jne.

Katrin: Esimene proov oli suhteliselt kaootiline, sest abiks ei olnud meil kedagi ja umbes 45 minutit läks selleks, et aru saada, mis millega tuleb ühendada ja kuhu midagi sisse panna, et instrumendid tööle saaks hakata. **Kristiina:** Esimest korda astusime üles 18. veebruar Mirjami sünnipäeval.

Lisaks laulule mängite ka pille. Milliseid? Kust pärinevad teie oskused?

Merle: Kristiina mängib bändis basskitarri. Tema tahtis väga seda pilli mängima hakata ning otsis endale õpetaja, kelleks sai Jaanus ansamblist Crux. Mina

Algus lk.3

mängin bändis klaverit, mida olen õppinud alates 7. eluaastast. Klaverit mängin ma ka praegu koolis, mitte küll põhipillina aga natukene ikkagi (Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias). Mirjami varjatud anne on löökpillid, Signe mängib elektri- ja akustilist kitarri, Siret on meie bändis laulmas ning tema on ka kirjutanud meie väga palju toredaid lugusid. Siret: Katrin mängib viiulit ja laulab, neid asju oskab ta enam-vähem sünnist saati,

saanud ning palju muudki. Siret: Nagu on näha, oleme erilise tänu võlgu oma sõpradele, kes on meile nii heasüdamlikult pille õpetanud ja teinekord ka laenanud. See tegi bändi alustamise väga palju kergemaks.

Kuidas pillid ja rollid jagunesid?

Siret: Rollid jagunesid justkui iseenesest. Kui Mirjamile otsa vaadata, siis kohe näeb minu meelest, et see tüdruk peab minema trummide taha.

Septem 1-aastane

Rael mängib rütmipille ja laulab, rütmipillid tulevad loominguliselt tegemise käigus, mina laulan. Ma olen mõned aastad Elo Toodo juures laulmist õppinud, kuid praegu tegelen omal käel. Signe: Kitarri olen põhiliselt ise õppinud, kuid suureks abiks on olnud Cruxi laulja ja kitarrist Joel Reinaru. Mirjam: Mina mängin trummikomplekti ja djembet. õppisin Daniel Reinaru käe all. See tundus algul väga utoopiline, et minust pidi saama trummar. Olin 11 aastat viiulit mänginud ja nüüd äkki ka trummide taha!? Olen selle valiku üle aga väga õnnelik. See on mulle palju juurde andnud. Mängin nüüd trumme ja djembet ka mujal, kuna mul on selleks võimalus. Olen erinevates housebändides osalenud ja kammerkoori "Lambertus"

Samamoodi Kristiina ja Signega.

Kristiina: Merle ja Kati on ainsad, kes on n.ö. oma eriala peal. Teised võtsime eratunde. Pillide valik osutus enam-vähem nalja tehes. Mirjamit huvitasid löökpillid, ma tegin nalja, et võtan siis bassi kätte ja Signele jäi kitarr. Rael lubas flööti uurida, aga võib olla kunagi tulevikus... percussioni riistad jäid talle, sest laulu ajal on käed ikka vabad. Aga põhiliselt saame oskusi bändiproovist. Seal mõtleme uusi nippe välja ega me ei oskagi, me proovime, mis välja tuleb.

Miks just tüdrukute bänd?

Siret: Tüdrukute bänd võib-olla sellepärast, et kui meie mõtlesime bändi peale, siis sel ajal oli Eesti kristlikus maailmas põhimõtteliselt ainult poiste bändid ja noh

ega siis tüdrukud kehvemad ei ole ju! Aga tegelikult see kujunes kuidagi lihtsalt niimoodi välja ja ju nii oli siis Jumala plaan.

Mirjam: Ei teagi, miks just tüdrukute bänd. Kõik, kes tahtsid bändi tegema hakata olid lihtsalt tüdrukud.

Katrin: Me olime juba enne tuttavad ja sõbrad ja kuna meil oli idee teha bändi, siis see lihtsalt läks nii. Aga kui midagi uut teha, siis tahetakse olla natuke teistest erinev ja kuna sellel ajal ei olnud eriti kristlikke tüdrukute bände, siis oli see hea võimalus olla erinev.

Millist muusikat teete?

Mirjam: Oma stiili polegi veel päris leidnud, aga seda, mida me praegu teeme, võiks nimetada soft-rockiks ja kindlasti on meie lauludes kristlik sõnum sees.

Katrin: Me oleme küll õelnud, et kuulume gospelmuusika alla, aga siiski viimasel ajal oleme hakanud ikka natuke teistsugust muusikat tegema.

Signe: Eks ta sihuke pop-rock või selline softim muusika ole.

Siret: Praegu katsetame veel endiselt igasuguseid erinevaid muusikastiile ja eks näis, mis jääb meile kõige südamelähedasemaks.

Kristiina: Algul tundus, et lood on kõik sarnase stiili all – gospel/pop või midagi sellist. Nüüd juba proovisid erinevate lugudele erinevaid stiile. Endal on ka täitsa huvitav.

Kust lugusid saate, kes neid kirjutab?

Siret: Alguses võtsime paar tuntud ülistuslaulu, et saaks kuidagi bändi käima.

Mirjam: Aga juba teises või kolmandas proovis näitas Siret meile ka oma lugusid.

Katrin: Siiani ongi põhiliselt Siret laule kirjutanud ja need on päris toredad olnud, hea sõnumi ja muusika poolest. Igaüks on lubanud midagi ka ise kirjutada. Eks siis vaatame, mis sellest saama hakkab.

Merle: Nüüd just kuulsin, et Katrin on kahele laulule sõnad kirjutanud. Loodeta-

vasti teeb neile nüüd varsti keegi meloodia ka, et laulud valmis saaks.

Siret: Meil on lihtsalt kõik nii andekad inimesed, et me kõik oleme võimelised lugusid kirjutama, selles ma olen veendunud.

Olete tegutsenud nüüdseks juba üle aasta. Kui palju on olnud esinemisi? Kus ja kellele esinete?

Kristiina: Esinemisi on kusa-gil 20 ringis olnud. Oleme üles astunud teenistustel, noorteüritustel, laagrites, paaril korral ka sünnipäeval, aga see pole meie eesmärk. Siret: Septembris oli meil ka esimene välismaine etteaste Soomes.

Mirjam: Minu arvates suurim ja tähtsaim kontsert oli meil 30. aprillil Tallinna-Jaani kirikus koos CRUX'iga.

Kristiina: Suurim väljakutse on senini olnud ilmselt, jah, CRUX'i plaadiesitluskontsert 30. aprillil Tallinna Jaani kirikus. Publiku hulgas oli kusa-gil 300 inimest. Teine suur sündmus oli sel suvel Tallinnas toimunud BIEN festival, kus osalesid noored Balti mere riikide erinevatest kirikutest. Uuel aastal ootab ees ülesastumine Kirikunoor-te Talvapäevadel Põltsamaal.

Millised on olnud bändiga seotud rõõmud ja mured?

Katrin: Kindlasti on bändiga palju rohkem rõõmu kui muret. Rõõmu teeb see, et saame koos muusikat teha ja et meil on nii palju toetajaid, kes meid motiveerivad ja tulevad kuulama. Rõõm on näha ka naeratavaid nägusid, kes edu soovivad. Ja rõõmu teeb, et meil on nii palju abistajaid, kes on aidanud meil asjadest aru saada ja uusi pille õpetanud, ilma et nad peale "aitähi" midagi vastu saaksid.

Rõõm on ka igast palvest, mis on aidanud meil muusikat juba aasta aega teha ja me palume jätkuvalt eestpalveid, et meie tegevus oleks õnnistatud ja et me ei kaotaks oma eesmärki.

Kristiina: Kuna meid nii palju on, siis pole alati just kõige kergem seda ühist aega harjutamiseks leida. Ja kui

Alqus lk.2

leiamegi ühise aja, siis tekib probleem, et kus saaksime proovi teha, sest vajame igaks korraks ju ka tehnikat. Rõõmu bändiga on palju. Igas proovis õpime midagi uut. Kui mõtleme mõne uue käigu, siis tavaliselt kilkame suurest õnnest ja õhtu on korda läinud! Uued lood teevad rõõmu, võimalused üles astuda. Näiteks leerilaagris, kus paljud olid just pärit mittekristlikust perekonnast ja usuaasjadega suhteliselt vähe tuttavad. Need on inimesed, kellele me eriti tahame oma lugusid esitada. See esitab meile kindlasti ka suurema väljakutse. Mitte tervetele pole arsti vaja, vaid haigetele. Ja kui meie laulud puudutavad inimesi, siis on iga kontsert õnnestunud.

Signe: Bändi murede hulka kuulub see, et tihti peale tuleb hästi-hästi kannatlik olla, kuna meid on suhteliselt palju, siis meie arvamused ei lange alati kokku. Aga siis me palume Jumalalt abi ning Tema ei ole meid kunagi hädta jätnud. Rõõmsad saame olla sellepärast, et meile on antud käed, et võiksime pilli õppida ning lauluhääl, et võiksime laulda. Minu jaoks on tõeline õnnistus, et Jumal

on andnud mulle võimaluse nii toredate sõpradega koos muusikat teha, ja mitte lihtsalt muusikat, vaid muusikat Jumala auks.

Ja nüüd traditsiooniline küsimus. Jõuluaeg – kas see on oodatud rõõmupüha või kohustuste koorem?

Siret: Jõuluaeg on alati oodatud rõõmupüha. Muidugi on see aeg suhteliselt kiire, esinemisi on ikka mõningaid, aga kõikidel nendel etteastumistel kuulutame ju alati rõõmusõnumit – Jeesuse sündi.

Katrin: Jõulud on minu kõige lemmikum aeg aastast. Kohe, kui suvi läbi saab, hakkab jõule ootama ja varakult ka juba jõulumuusikat kuulama. Mul on küll jõuludel palju kohustusi ja laulmisi, aga see ei ole kunagi häiriv olnud vaid just see toobki selle jõulutunde südamesse, kui saab jõululaule laulda ja ringi askeldada. Ja maailmas on nii palju ilusat jõulumuusikat, et oleks nii kahju, kui ise sellest ei saaks aktiivselt osa võtta. Ootan alati jõule ja mulle isegi meeldib, et see on selline sagimise aeg.

Merle: See on nii üht kui ka teist. Loomulikult on jõuluaeg oodatud aeg, rõõmuaeg, ilus aeg. Sellega kaasneb ka

kohustusi, kuna me kõik oleme nii aktiivsed inimesed ja tegeleme mitme asjaga. Andes jõuluajal (ja ka muul ajal) teistele, saame ka vastu palju. Loodan, et selles jõuleelses kiires ajas ei kao kellegi meelest, mis selle asja tõeline väärtus on ning kellegi me seda kõike teeme. Seda mõtet hoiame ka bändi tehes, bändiga esinedes mees.

Kristiina: Jõulud on alati oodatud rõõmupühad! Kohustusi on nuginii igal ajal. Palju on muidugi ka meie mõtlemisest. Kas bändi või kooriga üles astumine on kohustus või võimalus...?! Septemiga on adventiajal vaid üks esinemine, nii et palju rabelemist see endaga kaasa ei too.

Signe: Jõuluaeg on minu jaoks alati rõõmuaeg, sel aastal olen üritanud ekstra aega

võtta, et ma ikka suudaksin seda õnnist aega hinnata.

Kas on midagi veel südamele?

Mirjam: Täna Jumalat, et meil on selline bänd nagu Septem. Mina alustasin näiteks ainult trummipulka-dega, aga 2005 aasta jõuludeks sain endale ka harjad, millega saab vähe vaiksemat heli teha. Suvel kingiti meie bändile ameeriklaste poolt ka djembe. Kristiina ja Signe on samuti endale oma kitarrid muretsenud. Olime kõik muusikat õppinud, aga paljud meist pidid nüüd ka uut pilli hakkama õppima.

Siret: Tahaks lihtsalt kõikidele soovida ilusat rõõmupüha ja palvetage ikka Jumala poole, sest see on imeline, kuidas Tema kõik eriliseks teeb. Meie igatahes oleme saanud rohkesti Tema väge kogeda bändi tegemise kaudu.

Katrin: Kõikidele koguduse liikmetele tahaks soovida ilusat jõuluaega ja rõõmu südamesse. Kohtume kirikus!!

Küsitles Aivi Sepp

MISJON MINUS

Aastaring on jälle täis saamas kõigi oma sündmuste, päevade ja argipäevadega. Aastast aastasse korduvad jumalateenistused, kiriklikud talitused, tähtpäevad, üritused jne., ometi on selles kõiges iga kord midagi uut või pisut teistmoodi. Mõõdunud imeilus suvel oli samuti mitmeid korduvaid ja kordumatuid sündmusi, nagu leeripäevad, laulatused, ristimised. Need on vaimu-

liku ja koguduse jaoks korduvad, ent asjaosalistele kordumatud. Erakordseks sündmuseks võib aga pidada meie misjonäri, Rael Leedjärve, külaskäiku Hagerisse. Oleme olnud Raeli kirjade kaudu kursis tema tegemistega Keenias, nüüd sai aga võimalikuks kõigest lähemalt kuulda. 30. juulil oli Rael jagamas muljeid-elanusi-kogemusi oma tööst Keenias. Pärast jumalateenistust, kus Rael kokkutulnuid tervitas,

kogunes kogudusemajja kenake hulk misjonihuvilisi, kes said vastuse kõigile oma küsimustele ja pisut aimu elust Aafrikas. Põneva jutu illustreerimiseks oli Rael kaasa toonud ka palju pildimaterjali. Oli avardav ja rikastav pärastlõuna, samas ka mõtlemapanev. Kuuldust palju tundus harjumatu ja uskumatuna, et veel 21. sajandil võidakse elada ilma igasuguste olmetingimusteta, seda küll meie mõistes.

Saime teada, et käesoleval ajal tähendab misjon pigem sotsiaaltööd, diakooniat, hingehoidu ja hulgaliselt sekretäritööd. Mind isiklikult puudutas eriliselt just kultuuridevaheliste kontaktide ja erinevustega seonduv. Oleme siin Eestis harjunud euroopaliku mõtteviisiga ja elustandardiga ning arvame, et nii ongi ainuõige. Meil on alailma kiire ja peame tähtsaks palju välist, materiaalset. Inim- ja

Algus lk.4

lähisuhete jaoks pole eriti aega, neid ei väärtustata (kui, siis ainult sõnades...).

Aafrikas ollakse harjutud teistsuguse elustiiliga. Ja kas meil ongi õigus see kõik valeks kuulutada ja sundida neid omaks võtma võõrast kultuuri? Mulle läks väga südamesse Keenia nn. leinatöö. Kogu suguvõsa tuleb kokku, leinatakse koos, ollakse koos, toetatakse üksteist. Selleks võetakse aega. Selle jaoks on aega. Aeg lihtsalt on olemas. Töö võib oodata, aga lähedastele on vaja pühenduda nüüd, siin ja praegu, just siis, kui seda vaja on. Meil, meie ühiskonnas on sellise mõtteviisini käia - oi, kui pikk tee... Pühade ajal on just paras aeg mõelda sellele, et me paljude kohustuste ja ülesannete keskel ei kaotaks peamist – jõulutunnet, rahu ja rõõmu. Et selles üldises rahutuses võiksite leida rahu oma hinge ja kodule. Et kohustuste koorem ei matakse meid enda alla ja et me ei peaks ohkama – oh, oleksid need pühad ometi läbi. Aeg on vaadata enda sisse, teha endas ümberkorraldused, hinnata iseendas ümber asjad ja väärtused, mis elus tõeliselt olulised on ja siis selle järgi ka elada.

Viimasel ajal olen kuidagi eriliselt hakanud märkama sarnaseid mõttekäike erinevates kontekstides ja erinevatelt inimestelt. Rick Warren oma raamatus "Eesmärgist juhitud elu" juhib meie tähelepanu samadele radadele:

"Asjade tähtsust saab mõõta sellega, kui palju aega me neile pühendame. Mida rohkem aega sa millelegi annad, seda rohkem sa väljendad selle tähtsust ja väärtust enda jaoks. ... Aeg on sinu kõige hinnalisem kingitus, sest sul on seda vaid kindel piiratud kogus. Sa võid teenida rohkem raha, aga sa ei saa aega juurde teha. Kui sa pühendad kellelegi oma aega, siis annad sa talle oma elust osakese, mida sa ei saa kunagi tagasi. Sinu aeg on sinu elu. Seepärast ongi sinu aeg suurim kingitus, mida sa kellelegi teha saad. Ei piisa sellest, kui me vaid ütleme, et suhted on olulised; me peame seda tõestama, investeerides neisse aega. Üksnes sõnad on väärtusetud. ... Suhted nõuavad aega ja pingutust, ja kui ütleksime sõna "armastus" tähtsaaval, peaksime saama A-E-G. Armastuse sisuks ei ole see,

mida me teistest mõtleme, neile teeme või toome, vaid see, kui palju me anname iseennast. ...

Mõnda tühist ülesannet on teinekord päris kohane edasi lükata. Aga kuna armastus on kõige olulisem, tuleks sellega tegeleda kõigepealt. ...

Miks on praegu parim aeg armastuse väljendamiseks? Sest sa ei tea, kui kauaks sulle selleks võimalust antakse... Olud muutuvad. Inimesed surevad. Lapsed kasvavad suureks. Homse päeva peale ei ole sul garantiid. Kui tahad väljendada armastust, tee seda parem kohe. ...

Parim kasutus elule on armastus. Armastuse parim väljendus on aeg. Parim aeg armastamiseks on praegu." Meie edukusele ja asjadele orienteeritud ühiskonna jaoks on see ilmselgelt liig, sest "võidab see, kellel on sures kõige rohkem asju". Selle nimel rabatakse päevad ja öödk. Ometi, kasutades Rob Parsons'i väljendit, ealeski pole keegi oma survoodil öelnud: "Soovin, et oleksin rohkem tööd rüganud..." . õnneks on siiski ka meie väikeses Eestis märgata, et hakatakse pöörama tähelepanu mittemateriaalsetele

väärtustele. Tunnustatakse heategijaid ja elupäästjaid, kes on märkamatuks meie kõrval ja elavad oma harilikku igapäevast elu, vahel isegi aimamata, et on korda saatnud midagi suurt. Küll on tore, et kaasinimesed märkavad neid. Igähele on antud võimalus teha heategu ja annetada ka oma piskust abivajajatele. Veelgi enam – me saame öelda mõne sooja ja sõbraliku sõna ja see ei maksa mitte midagi, ent võib kellelegi tähendada väga palju. Neid mõtteid sobivad lõpetama järgmised luule-read: "Peaasi, et kiiruga mööda ei läheks neist võlutud radadest rohu sees.

Peaasi, et ükskõiksele üle ei läheks sa rohu, mis õitseb su jalgade ees. Peaasi, et alati kuulata oskaks, kui puhtad hääled on tuulel ja veel. Peaasi, et lähedast kuulata oskaks, seni kui on ta su lähedal veel. Peaasi, et tühjaks ja tähjaks ei pillaks ei heledat rõõmu, ei kurbustki suurt, Et silmitult tagasi öösse ei pillaks sa valgust, mis ükskord said Isalt nii suurt".

Aivi Sepp

KULDLEER 2006

**SUVELEER
2006**

**BRILJANT-
LEER 2006**

**SÜGISLEER
2006**

TEATED

EELK Kirikukogu otsusega on soovitat igaaastane LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST

Näidis:

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
1000.-	120.-
2000.-	240.-
5000.-	600.-
8000.-	960.-

- * Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangaülekandega koguduse pangaarvele. Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi
- * Koguduse pangaarve: Eesti Ühispank, a/a 10802003930006
- * Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.
- * Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.
- * Liikmeannetuselt on võimalik saada järgmisel aastal maksuametilt tulumaksu osa tagasi. Kasutage seda võimalust.
- * Vajaduse korral annab kogudus sellekohase tõendi.

**Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega
kogudust toetanud.**

LEERIKURSUSED

Kevad-suvine leerikursus algab igal aastal 1. laupäeval peale Ülestõusmispuhi. Järgmine leerikursus algab seega 21.aprillil 2007.a. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. See leerikursus on mõeldud ennekõike koolinoortele. Leeripäev on juulikuu 2. Pühapäeval, seekord siis 8. juulil 2007.a.

Sügisleer algab igal aastal septembri 1. laupäeval ja kestab novembri alguseni. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. Leerikursusele kutsume ka neid, kes arvavad, et nende õige leeriaeg on möödas.

RAAMATUKOGU

Kogudusemajas olevast koguduse raamatukogust on võimalik laenutada kristliku sisuga raamatuid alates 1997.aastast. Mõtte algataja ja tubli eestvedaja on raamatukoguhoidja Aivi Maasalu.

Raamatukogu on avatud iga kuu 2. ja 4. pühapäeval enne jumalateenistust kella 10 – 11.45.

Esmaspäev, 25.detsember, I Jõulupüha
12.00 Perejumalateenistus, teenivad kaasa lapsed
16.00 Jumalateenistus, Sakus

Teisipäev, 26.detsember, II Jõulupüha
12.00 Jõulukontsert kirikus

Pühapäev, 31.detsember, Vana-Aasta
12.00 Jumalateenistus, armulaud.
16.00 Jumalateenistus, armulaud, Sakus

ANNO DOMINI 2007

Esmaspäev, 1.jaanuar, Uus-Aasta
12.00 Jumalateenistus, armulaud.
14.00 Kuulutustund -jõulupuu

Laupäev, 6.jaanuar, Kolmekuningapäev
12.00 Jumalateenistus
19.00 Noortekas, Sakus

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Jumalateenistused Sakus
pühapäeviti algusega kell 16.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 kuulutuse tund
kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris alates Mihklipäevast Emadepäevani iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.

Noortetunnid toimuvad iga kuu esimesel laupäeval, täpsem info Kätlin Barz'ilt
(Tel:56645672)

Koguduse **keelpilliansambel**,
info Kairi Pruulilt (tel:52 48396)

Koguduse **segakoor**,
info Anne Maasalult (tel:48 97381)

Koguduse **kammerkoor "Lambertus"**, info
Sigrid Pöld'ilt (tel:52 14339)

Koguduse **puhkpilliorkester**, info
Joel Otsalt (tel.56 622896)

**Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa
lööma!**

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbri valmistamiseks. Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbri valmimisele kaasa aitavad.

Fotograafid: Arne Mänd, Juhan Pöld, Kaarel Vahermägi, Ranno Seppel

Lehe koostasid: Aivi Sepp ja Juhan Pöld.

Trükkimisetöö OÜ ERKOTRÜKK